

[Poul Møller.]

bedømme ordningens overensstemmelse med G.A.T.T.-aftalen.

Den højtærede udenrigsminister omtalte de tanker, der er fremme inden for de syv om at fremskynde tidsplanerne for toldsatsernes afvikling. Den fremskyndelse, der nu har fundet sted, er sket for at skabe parallelitet mellem de seks og de syv. En sådan parallelitet vil selvsagt ikke kunne bevares, hvis man nu laver faste terminer, som skal fastholdes uden hensyn til de seks. Jeg finder det imidlertid ønskeligt, at de terminer, man eventuelt når frem til ved fremtidige nye forhandlinger, er ufravigelige, fordi erhvervslivet må vide, hvad det skal indrette sig efter, i hvert fald så længe den europæiske ordning med de afgrænsede områder med de seks og de syv er, som den i hovedtræk former sig i dag. Da denne ordning meget nødig skulle blive fast og permanent, og da en vis tilnærmelse vel må forudses, vil det altså ikke være muligt at opnå faste terminer, og erhvervene vil alligevel ikke kunne disponere med hensyn til investeringer i tillid til de terminer, man ved de kommende forhandlinger enes om. Vi anser derfor den danske interesse i en sådan fremskyndelse af terminerne for at være begrænset. På den anden side skal vi ikke modsætte os, at sådanne forhandlinger føres, såfremt de på anden vis kan tilgodese vore interesser. Jeg tænker her på landbruget og fiskeriet. Hvis de store industrisamfund vil have hurtigere adgang til vort marked, må de også yde noget til gengæld, og så må den høje regering ikke acceptere nye tidsplaner, som vi ikke har fået noget til gengæld for. Vore forhandlingsmuligheder er ikke for gode i den nuværende situation. Her har vi på et enkelt område nogle muligheder, som vi absolut ikke bør sætte over styr ved på forhånd at gå ind for en hurtigere toldafvikling.

Jeg beder den højtærede udenrigsminister om at oplyse, hvorvidt det er i overensstemmelse med de bilaterale aftaler, der blev sluttet ved Danmarks tilslutning til E.F.T.A., at subsidierne til de engelske farmere stiger i takt med bacontoldens afvikling. Jeg tror, det er nødvendigt, at der sættes et stop for yderligere subsidier inden for frihandelsområdet, og jeg tillader mig at spørge den højtærede udenrigsminister, om

han anser det for muligt gennem aftaler at afskaffe disse subsidier, og om han vil arbejde herfor ved de landbrugsforhandlinger, der inden den 1. juli skal føres inden for E.F.T.A. Jeg vil også med interesse lytte til den højtærede udenrigsministers svar på det ærede medlem hr. Per Federspiels tale om tanken om fælleseuropæiske landbrugsforhandlinger, om genoplivelsen af tanken om den grønne plan.

Det konservative folkeparti vil støtte enhver udenrigspolitik, der har til formål at udvikle et internationalt samarbejde mellem folkene, sikre en gensidig og kontrolleret nedrustning, fremme udviklingslandene, styrke De Forenede Nationers position og udbygge den frie internationale handel; herom behøver ingen at være i tvivl. Men dette må ske, uden at vore livsvigtige erhverv tilsidesættes, ligesom det er afgørende for os, at en international politik ikke udsætter den vestlige kultur og vort eget lands sikkerhed for fare.

Aage Fogh: Det er vanskeligt på en halv time at skulle behandle to så store emner som vor udenrigspolitik og markedsproblemerne. Vi har for vort partis vedkommende foretrukket at dele opgaven således, at det ærede medlem hr. Helge Larsen vil tale om udenrigspolitikken og jeg om markedsplanerne.

Til indledning vil jeg sige til det ærede medlem hr. Per Federspiel, at jeg synes ikke, det ærede medlem stillede problemerne helt rigtigt op. Han sagde i sin tale: det viser sig nu stærkere og stærkere, at Danmark ikke kan undvære forbindelsen med de seks, og det sagde vi allerede dengang. Jeg synes ikke, at den problemstilling er rigtig, for det er helt givet, at regeringen og det radikale venstre aldrig har haft den opfattelse, at vi kunne undvære forbindelsen med de seks; spørgsmålet har kun været, hvilken vej vi skulle gå. Skulle Danmark isoleret gå ind i de seks og vende ryggen til Norden og England, eller skulle vi senere sammen med Norden og England gå ind i et samarbejde med de seks? Vi valgte det sidste: igennem frihandelsområdet at søge vej til forhandling med de seks, og det er jo egentlig det, der netop foregår i øjeblikket.

Jeg benytter lejligheden til på det var-